

Politiske filosoffer, med sympati for Basic Income tanken

Martin Luther King, 1929-1968

Kort biografi

Amerikansk baptistpræst og borgerretsforkæmper. Martin Luther King var påvirket af Gandhis ikke-voldsfilosofi og engagerede sig igennem boykot, protestmarcher og sit-down demonstrationer mod raceadskillelsespolitikken i Syden i USA i 1960'erne. King fik for sit arbejde for ikke-vold og racelighed Nobels fredspris i 1968, men blev samme år dræbt af en snigskytte i forbindelse med hans støtte til en strejke. En del af Kings arbejde bestod i bekæmpelsen af fattigdommen, hvor han støttede borgerløns-/basisindkomstankegangen.

Dokumentation

King, Martin Luther, (1967) Kaos eller Fællesskab. København: Jespersens og Pios Forlag s. 162-166.

Jeg vil derfor ikke beskæftige mig med de forhold i fattigdommen, der har rod i racediskriminationen, men vil diskutere fattigdommen, således som den påvirker hvide som negre.

Indtil for nylig er vi gået ud fra den antagelse, at fattigdommen er følgen af talrige onder: mangel på uddannelse, som begrænser muligheden for stillinger; dårlige boligforhold, som undergraver hjemmelivet og undertrykker initiativet; skrøbelige familieforbindelser, som afsporer personlighedens udvikling. Følgen af denne indstilling måtte være, at man gik til angreb mod disse forhold enkeltvis. Derfor udarbejdede man et boligprogram for at forbedre levevilkårene, man forbedrede uddannelsesmulighederne for derved at kunne åbne vejen for bedre stillinger, og man anvendte familievejledning for at forbedre den personlige tilpasning. Det var så meningen, at disse forholdsregler skulle fjerne årsagerne til fattigdommen.

Selvom ingen af disse hjælpeforanstaltninger er usunde i sig selv, lider de alle under en fatal mangel. Programmerne har aldrig udviklet sig på en koordineret basis i indbyrdes overensstemmelse. Boligproblemet har været underkastet de lovgivende myndigheders luner.

Politiske filosoffer, med sympati for Basic Income tanken

Martin Luther King, 1929-1968

Indsatsen har været sporadisk og minimal. Uddannelsesreformerne har udviklet sig endnu mere langsommeligt og er blevet hængende i bureaukratiske forsinkelsesmanøvre og økonomiske overvejelser. Familievejledningen tog ingen sig af, før den pludselig på basis af forhastede overfladiske undersøgelser blev fremhævet som værende det vigtigste spørgsmål. På intet tidspunkt er der blevet fremlagt et omfattende, koordineret og tilstrækkeligt program. Som følge heraf har de fragmentariske og sporadiske reformer, som er blevet gennemført, ikke kunnet gøre noget virkeligt for at hjælpe den dybe fattigdom.

Foruden at programmerne har manglet koordinering og tilstrækkelighed har de lidt under et andet forhold – de har alle været indirekte. Hvert program søger at løse fattigdomsproblemet ved først at løse noget andet.

Jeg er nu overbevist om, at den enkleste metode vil vise sig at være den mest effektive – løsningen på fattigdomsproblemet er direkte at afskaffe det ved at indføre den for tiden diskuterede forholdsregel: den garanterede indkomst.

Tidligere i dette århundrede ville et sådant forslag bære blevet latterliggjort og forkastet under henvisning til, at det ville virke ødelæggende på initiativ og ansvarlighed. På den tid anså man den økonomiske status for at være udtryk for personens evner og talenter. Ud fra den tids forenklede opfattelse var manglen på materielle goder ensbetydende med mangel på flid og god moral.

Vi har siden lært meget om baggrunden for menneskers handlinger og om hvilke blinde kræfter, der styrer vort økonomiske system. Vi ved nu, at ændringer i den økonomiske markedssituation og den herskende diskrimination tvinger folk ud i lediggang og tvinger dem ind i arbejdsløsheden imod deres vilje. Vi kan ikke mere lette vor samvittighed ved at betegne de fattige som underlødige og uduelige. Vi ved også, at uanset hvor dynamisk vor økonomi udvikler sig og udvider sig kan den ikke afskaffe al fattigdom.

Vi er nået det stadium, hvor vi må skabe en forbruger af den ikke-ydende, hvis vi ikke skal drukne i et hav af forbrugsvarer. Vi har så energisk lært at beherske produktionen, nu må vi interessere os for fordelingen. Selvom købekraften er blevet forøget, er produktionen steget i større grad. De som

Politiske filosoffer, med sympati for Basic Income tanken

Martin Luther King, 1929-1968

befinder sig på det laveste økonomiske niveau, de fattige hvide og negre, de gamle og kronisk syge, er altid politisk uorganiserede og evner derfor ikke at gennemtvinge den nødvendige vækst i deres indtægt. De stagnerer i forhold til samfundet som er hele eller bliver måske endda endnu fattigere.

Der er to måder at løse problemet på. Enten må vi skabe fuld beskæftigelse eller vi må skabe indtægter. Folk må gøres til forbrugere enten på den ene eller på den anden måde. Når først de er nået dertil, må vi sørge for, at de individuelle muligheder ikke går til spilde. Man må til samfundets bedste finde nye arbejdsmuligheder for dem, som ikke kan få plads på det almindelige arbejdsmarked.

Henry George forudså dette i 1879 da han i "Fremskridt og Fattigdom" skrev:

"Det er en kendsgerning at deres arbejde som forbedrer menneskenes kår det arbejde, som forøger kundskaben og øger magt og beriger litteraturen og giver tanken vinger, ikke bliver udført for at opretholde livet. Det er ikke det arbejde, der udføres af slaver, der har drevet til deres gerning enten af herrens pisk eller af dyrisk behov. Det er det arbejde, som mennesker udfører for deres egen skyld, ikke for at de skal få mere at spise eller drikke, eller bedre tøj, eller andre iøjnefaldende ting. Kan man i et samfund afskaffe nøden, kunne omfanget af den slags arbejde forsøges enormt."

Vi vil sikkert finde, at boligproblemerne og uddannelsesproblemerne ikke behøver at løses for at afskaffe fattigdommen, men at de vil løse sig selv, hvis fattigdommen først afskaffes. Giver man de fattige købekraft, vil de sikkert af sig selv gøre meget for at forhindre husenes forfald. Negrene, som lever under en dobbeltbelastning, vil bedre kunne bekæmpe diskrimination, når de får penge til brug i deres kamp.

Foruden de nævnte fordele vil en omfattende økonomisk sikkerhed uundgåelig resultere i en række psykologiske forbedringer. En persons værdighed vil blomstre, når han selv kan træffe afgørelserne i sit liv, når han ved, at indtægten er sikker og konstant, og at yderligere fremskridtmuligheder afhænger af ham selv. Man vil se færre personlige konflikter mellem mand, hustru og børn, når man kommer bort fra at anvende dollaren som menneskelig værdimåler.

Politiske filosoffer, med sympati for Basic Income tanken

Martin Luther King, 1929-1968

Der er to betingelser som må overholdes, for at planen om den garanterede indtægt kan fungere efter hensigten. For det første må niveauet fastlægges i forhold til samfundet middelindkomst, og ikke ud fra det laveste indkomstniveau. Garanterer man en indkomst på det laveste niveau, gør man den sociale forsorg uudryddelig og etablerer fattigdommen fast i samfundet. For det andet må den garanterede indtægt være dynamisk; den skal automatisk stige, hvis samfundets samlede indkomst stiger. Fik indkomsten lov til at holde sig konstant under en periode af økonomisk vækst, ville det være ensbetydende med en relativ indtægtsnedgang. Hvis økonomiske oversigter godtgør, at den samlede nationale indkomst er steget må den garanterede indkomst forøges med den samme procent. Træffer man ikke disse foranstaltninger vil situationen langsomt forværres og den vundne sikkerhed og stabilitet forspildes.

Dette forslag er ikke et "borgerretsprogram" i vendingens almindelige betydning. Programmet ville være en fordel for alle fattige, inklusive de to tredjedele af dem, som er hvide. Jeg håber at såvel negre som hvide vil gå sammen i en sådan aktion, fordi deres samlede styrke vil være nødvendig for at overvinde den heftige modstand, som planen vil møde. Det kan gøre nationens tilpasning til disse nye tanker lettere, hvis vi påpeger at to grupper i samfundet i de sidste 40 år har oppebåret en garanteret indkomst. I virkeligheden er det et symptom på vore forvirrede sociale værdinormer, at disse to grupper repræsenterer henholdsvis de rigeste og de fattigste. De rige aktionærer har altid haft en garanteret indkomst; og i den anden ende af skalaen finder vi de understøttede, som har en garanteret indkomst, ganske vist minimal, takket være sociale foranstaltninger.

John Kenneth Galbraith mener, at det ville kræve 20 milliarder dollars om året at gennemføre en garanteret indkomspolitik, og dette er "ikke meget mere end vi skal bruge i det næste finansår for at frelse frihed og demokrati og religiøs frihed, som det er defineret af eksperterne i Vietnam".

Tendensen i vort samfund i dag går i retning af at basere fordelingen på knaphed, som ikke mere eksisterer, og at presse vor overflod ned i middelklassen og overklassens overfyldte halse, indtil de får kvalme deraf. Hvis demokratiet overhovedet skal have betydning, er det nødvendigt at korrigere denne ulighed. Det er ikke blot, moralsk, men det er også intelligent. Vi forspilder og fornedrer menneskeliv ved at holde fat ved et forældet tankesæt.

Politiske filosoffer, med sympati for Basic Income tanken

Martin Luther King, 1929-1968

Fattigdommens forbandelse har ingen berettigelse i vor tid. Den er et samfundsmæssigt ligeså grusom og blind som kannibalismen i civilisationens første dage, da mennesker åd hinanden, fordi de endnu ikke havde lært at dyrke jorden eller ernære sig ved jagt. Tidspunktet er kommet, hvis vi skal civilisere os på ny igennem den totale, direkte og øjeblikkelige afskaffelse af fattigdommen.

King, Martin Luther (1967), Where Do We Go From Here: Chaos or Community? New York: Harper & Row.

..”In the treatment of poverty nationally, one fact stands out: there are twice as many white poor as Negro poor in the United States. Therefore I will not dwell on the experiences of poverty that derive from racial discrimination, but will discuss the poverty that affects white and Negro alike.

Up to recently we have proceeded from a premise that poverty is a consequence of multiple evils: lack of education restricting job opportunities; poor housing which stultified home life and suppressed initiative; fragile family relationships which distorted personality development. The logic of this approach suggested that each of these causes be attacked one by one. Hence a housing program to transform living conditions, improved educational facilities to furnish tools for better job opportunities, and family counseling to create better personal adjustments were designed. In combination these measures were intended to remove the causes of poverty.

While none of these remedies in itself is unsound, all have a fatal disadvantage. The programs have never proceeded on a coordinated basis or at a similar rate of development. Housing measures have fluctuated at the whims of legislative bodies. They have been piecemeal and pygmy. Educational reforms have been even more sluggish and entangled in bureaucratic stalling and economy-dominated decisions. Family assistance stagnated in neglect and then suddenly was discovered to be the central issue on the basis of hasty and superficial studies. At no time has a total, coordinated and fully adequate program been conceived. As a consequence, fragmentary and spasmodic reforms have failed to reach down to the profoundest needs of the poor.

In addition to the absence of coordination and sufficiency, the programs of the past all have another common failing -- they are indirect. Each seeks to solve poverty by first solving something else.

Politiske filosoffer, med sympati for Basic Income tanken

Martin Luther King, 1929-1968

I am now convinced that the simplest approach will prove to be the most effective -- the solution to poverty is to abolish it directly by a now widely discussed measure: the guaranteed income.

Earlier in this century this proposal would have been greeted with ridicule and denunciation as destructive of initiative and responsibility. At that time economic status was considered the measure of the individual's abilities and talents. In the simplistic thinking of that day the absence of worldly goods indicated a want of industrious habits and moral fiber.

We have come a long way in our understanding of human motivation and of the blind operation of our economic system. Now we realize that dislocations in the market operation of our economy and the prevalence of discrimination thrust people into idleness and bind them in constant or frequent unemployment against their will. The poor are less often dismissed from our conscience today by being branded as inferior and incompetent. We also know that no matter how dynamically the economy develops and expands it does not eliminate all poverty.

We have come to the point where we must make the nonproducer a consumer or we will find ourselves drowning in a sea of consumer goods. We have so energetically mastered production that we now must give attention to distribution. Though there have been increases in purchasing power, they have lagged behind increases in production. Those at the lowest economic level, the poor white and Negro, the aged and chronically ill, are traditionally unorganized and therefore have little ability to force the necessary growth in their income. They stagnate or become even poorer in relation to the larger society.

The problem indicates that our emphasis must be two-fold. We must create full employment or we must create incomes. People must be made consumers by one method or the other. Once they are placed in this position, we need to be concerned that the potential of the individual is not wasted. New forms of work that enhance the social good will have to be devised for those for whom traditional jobs are not available.

In 1879 [Henry George](#) anticipated this state of affairs when he wrote, in *Progress and Poverty*:

Politiske filosoffer, med sympati for Basic Income tanken

Martin Luther King, 1929-1968

"The fact is that the work which improves the condition of mankind, the work which extends knowledge and increases power and enriches literature, and elevates thought, is not done to secure a living. It is not the work of slaves, driven to their task either by the lash of a master or by animal necessities. It is the work of men who perform it for their own sake, and not that they may get more to eat or drink, or wear, or display. In a state of society where want is abolished, work of this sort could be enormously increased."

We are likely to find that the problems of housing and education, instead of preceding the elimination of poverty, will themselves be affected if poverty is first abolished. The poor transformed into purchasers will do a great deal on their own to alter housing decay. Negroes, who have a double disability, will have a greater effect on discrimination when they have the additional weapon of cash to use in their struggle.

Beyond these advantages, a host of positive psychological changes inevitably will result from widespread economic security. The dignity of the individual will flourish when the decisions concerning his life and in his own hands, when he has the assurance that his income is stable and certain, and when he know that he has the means to seek self-improvement. Personal conflicts between husband, wife and children will diminish when the unjust measurement of human worth on a scale of dollars is eliminated.

Two conditions are indispensable if we are to ensure that the guaranteed income operates as a consistently progressive measure. First, it must be pegged to the median income of society, not the lowest levels of income. To guarantee an income at the floor would simply perpetuate welfare standards and freeze into the society poverty conditions. Second, the guaranteed income must be dynamic; it must automatically increase as the total social income grows. Were it permitted to remain static under growth conditions, the recipients would suffer a relative decline. If periodic reviews disclose that the whole national income has risen, then the guaranteed income would have to be adjusted upward by the same percentage. Without these safeguards a creeping retrogression would occur, nullifying the gains of security and stability.

This proposal is not a "civil rights" program, in the sense that that term is currently used. The program would benefit all the poor, including the two-thirds of them who are white. I hope that both

Politiske filosofier, med sympati for Basic Income tanken

Martin Luther King, 1929-1968

Negro and white will act in coalition to effect this change, because their combined strength will be necessary to overcome the fierce opposition we must realistically anticipate.

Our nation's adjustment to a new mode of thinking will be facilitated if we realize that for nearly forty years two groups in our society have already been enjoying a guaranteed income. Indeed, it is a symptom of our confused social values that these two groups turn out to be the richest and the poorest. The wealthy who own securities have always had an assured income; and their polar opposite, the relief client, has been guaranteed an income, however miniscule, through welfare benefits.

John Kenneth Galbraith has estimated that \$20 billion a year would effect a guaranteed income, which he describes as "not much more than we will spend the next fiscal year to rescue freedom and democracy and religious liberty as these are defined by 'experts' in Vietnam."

The contemporary tendency in our society is to base our distribution on scarcity, which has vanished, and to compress our abundance into the overfed mouths of the middle and upper classes until they gag with superfluity. If democracy is to have breadth of meaning, it is necessary to adjust this inequity. It is not only moral, but it is also intelligent. We are wasting and degrading human life by clinging to archaic thinking.

The curse of poverty has no justification in our age. It is socially as cruel and blind as the practice of cannibalism at the dawn of civilization, when men ate each other because they had not yet learned to take food from the soil or to consume the abundant animal life around them. The time has come for us to civilize ourselves by the total, direct and immediate abolition of poverty.